
Forhindringskørslen i Vestjylland

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Forhindringskørslen i Vestjylland

4

Forhindringskørslen i Vestjylland

Forhindringskørslen i Vestjylland

Forhindringskørslen i Vestjylland.

Jp. 8/10 33[1]

Af Sognepræst Kaj Munk.

Der er nu forløbet over en Maaned, siden "Jyllandsposten" rejste Spørgsmaalet om Vejene i Ringkøbing Amt. Paa dette Sted er Tiden sikkert nu inde til at slutte Debatten. Og lad den da sluttes med en Tak til "Jyllandsposten" for Redebonhed til at tage sig af den mishandlede Befolknings Sag. Med sædvanlig Munterhed greb Hr. Ingeniør Poul Wilde promte Tingen an, maaske med lidt for megen Munterhed - et Øjeblik stod vi i Fare for at faa det ret alvorlige Spørgsmaal til at løbe ud i Vittigheder. Tilmed var der i Ingeniørens første Indlæg en Tendens at spore til - ikke at skifte Sol og Vind lige, men snarere at bære Kappen paa begge Skuldre. Med des større Glæde og Taknemlighed saa man ham derefter slaa Visiret ned og fægte med aaben Pande. I Artiklen af 24. September var Saglighed og Høflighed forenet med Afgjorthed og Myndighed. Kun een Passus burde Redaktør Hansen have anholdt i Farten: "I kan ikke forlange, at vi herovre i Østjylland skal sidde og rage Kastanieerne af Ilden for jer", skriver Hr. Wilde. Hovhov, kære Herre, her er ikke Tale om en Henvendelse til Statens Motorsagkyndige i Randers, men til "Jyllandsposten"s Medarbejder. Hederne og Engene vesterude hører ogsaa med til "Jyllandsposten"s Gaard, Hr. Chauffør.

*

Ja, Ringkøbing Amt hører ogsaa med til Danmark. Og saa stort er Landet nu heller ikke, at det har Raad til at holde Sibirien. Der var Tale om, at ifølge Loven kunde der ikke skaffes Penge til Vejenes Vedligeholdelse i vort udstrakte og tyndtbefolkede Amt. Men der var samtidig Tale om, at der var Huller i Loven. Saa maa der kunne findes et Hul, hvorigennem der kan trille nogle Skillinger ud mellem vore Amtsvejes Riller.

Hvis en veloplagt og tjenstivrig Mand som f. Eks. Ingeniør Wilde med et 8-cylindret Hjerte i Brystet var Amtmand eller Vejinspektør hersteds, hvad vilde han gøre, tror De? Rejse til København mindst engang hver Uge og bestorme Trafikministeren med Erklæringer, Forslag og Bønner, til den arme Ekscellence skaffede ham Pengene. Og vilde Ministeren endelig ikke det, tog Hr. Amtmand Wilde Ordet til afgørende Slut og sagde: "Hr. Minister, maa jeg udbede mig min Afsked; jeg skal ikke sidde og efterlade mig det Skændselsminde i Historien, at jeg havde Ansvar for denne Redelighed". Saa vilde han faa sin Afsked og blive kørt i Guldbil af alle Motorejere i Landet: "Se, der var da endelig en Mand!" Der vilde komme Regeringsstorm og Ministerskifte, og Trafikminister Poul Wilde vilde i Løbet af et halvt Aar gøre os Vestjylland fremkommelig igen.

Hvorfor sker saadan noget ikke? Hvorfor er Amtsraad og Amtsvejinspektør ikke en evigt

arbejdende, gnavende, æggende og tiggende Uro i Trafikspørgsmaalet, indtil det sluttelig er løst? Her er Kilden til Befolkningens stiveste Forbitrelse - at man har Indtrykket af, at Sagen egentlig ikke ligger Højhederne paa Hjerte. Hvis de virkelig kæmpede for Vejenes Forbedring, stod hjertelig sammen med os, men løb Panden mod Mure, var det endda til at holde denne elendige Tingenes Tilstand ud. Men paa en høflig Forespørgsel her i Bladet har Hr. Amtsvejinspektøren ikke et Svar - end ikke en Forklaring skylder man de brandskattede, nej, man omgiver sig med Tavshed, man er umælende - - og det forunderlige "Ringkøbing Amts Dagblad" haaner Befolkningens sunde Sans ved at tale om uretfærdige Klager over Vejene! Der maa være mærkværdige Indvolde i den Redaktør, eller ogsaa kommer han aldrig udenfor Ringkøbing.

*

Ære være Holstebro, der utvetydigt har givet til Kende, at nu kan det for Resten være nok. Alle Motorfolk i Danmark, der er udsatte for at befære Ringkøbing Amts Veje, mand jer op, find en eller anden Form, hvori det uoverhørligt kan siges, at der maa handles, og der maa handles nu. Vi er slet ikke saa smaa og afmægtige her i Ringkøbing Amt. Er ikke selve den dygtige Dr. Krag, Landets kommende Statsminister, vor Folketingsmand? Han har mig bekendt aldrig vendt det døve Øre til, naar hans Vælgeres Interesser stod paa Spil. Gaa til Amtmanden, til Trafikministeren, til Dr. Krag, til Th. Stauning, til Kong Kristian den Tiende, saa vi dog kan faa fyldt de Riller og faa hævet den Forbandelse, der hviler over Samfærdslen i Ringkøbing Amt.

Kaj Munk.